

Nro. 42.

**A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS AP. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBÖL.**

Indúlt Bétsből, Kedden November 24-ik napján,

1807-ik esztendőben.

B é t s.

Közlöttük a' Magy. Kurir E. Olvasóival Eö Cs. Kir. Felségének azon kegyelmes tzeduláit, mellyeknek egyikében Eö Felsége Nagy Mélt. Erdödi Gróf Pálffy Károly Eö Excellentiáját tulajdon kivansága szerént nyugalomra botsátani, és hosszas szolgálatjával való tellyes meg elegendésének tanúbizonyosságúl Eö Excellentiáját mind magát, mind első lienáján lévő és következendő férfi maradékait az egész Auszriai Monarchiában Herczegi rangra emelni, mint a' köz hasznú szolgálatokat illendöképen meg jutalmaztatni kívánó édes atya és Fejedelem, kötelességének tartotta. Közlöttük azt

T t

is, melyben Eő Felsége Nagy Mélt. Gróf Erdődy József Vice Cancellarius Eő Excellentiáját ezen fontos hivatalyában mutatott nagy talentomaira, fáradhatatlan munkásságára, és a' Fels. uralkodó Ház, 's Magyar Haza eránt mutatott fegyhetetlen hívségére nézve Fő Cancellariussá tenni méltoztatott Eő Felsége. Most tehát azokat az Oratiókat is közöljük a' Magy. Kurir tisztelt Olvasóival, a' melyeknek egyikét herczeg Trautmansdorf Csász. Fő Udvarnok Mester Eő Kegyelmeffége a' Fels. Magy. Cancellária felsőbb 's alacsonyabb rangu tagjai jelenlétekben mondotta, midőn Gr. Erdődy József Eő Excellentiáját, Novemb. 17-ik napján Fő Cancellariusi hivataljába Eő Csász. Kir. Felsége rendelése szerént béiktattatá volna; a' másikában pedig Eő Excellentiája az új Fő Cancellarius az Eő Felsége eránta mutatott Kegyelmeffégét, és a' fellyebb nevezett bé iktató Cs. Kir. Commissarius Eő Herczagsége kegyeffégét meg hálalta.

Herczeg Trautmansdorf Csász. Kir. Fő Udvarnok mester következő szép oratióval iktattatá bé Fő Cancellarius Eő Excellentiáját.

„Mivel Eő Csász. és Apostoli Királyi Felsége a' mi leg kegyelmesebb Urunk, a' maga Kir. Udvari Magyar Cancellariusának üresen maradt helyét Gróf Erdődy Eő Excellentiájának adni, 's nékem kegyelmessen meg parantsolni méltoztatott, hogy Eő Excellentiáját az épen most jelenlétemben az Eő Cs. Kir. Felsége hívségére szokott hittel való maga le kötelezése után, ezen Udvari Cancellariusnak bé mutassam: e' reám kegyelmessen biztatott dolgot annál nagyobb örömmel tellyesi-

tem bé, mennél bizonyosabb vagyok arról, hogy Eő Felsége öly Minisfert választott, a' ki ennél az udvari Cancelláriánál számos esztendőktől fogva a' maga talentomainak, egyenes szívűségének, értelmességének, a' közönséges dolgok folytatásában való tapasztalásainak, úgy szinte a' Felséges szolgálatban és Hazája hódoltságának munkálodásában határt nem esmérő buzgóságának tsalhatatlan próbáit adta. Egész bizodalommal nagyon Eő Felsége az eránt, hogy minden itt jelenlévők tartozó köteleffégeiket örömmel fogják tellyesíteni, és egy illy érdemes Előjárók 's Fejek eránt alatavalókat illető tisztelettel lesznek, 's néki minden hivatalbéli foglalatosságaikban engedelmeskedni fognak. — Nékem magamnak is különös örömemre szolgál, hogy az én első közönséges hivatalombeli munkát egy illy tekintetes és méltóságos gyűlésben, és egy illy tiszteletre méltó Előjárónak béiktatasában vihettem végbe.“

Erre az Oratióra az új Fő Cancellarius Eő Excellentiája következőképen felelt:

„Az Eő Császári 's Apostoli Királyi Felsége Kegyelmeffégének, és hozzám való kegyefféggel tellyes bizodalmának meg betsülhetetlen és fénylő tanúbizonyosságát tántorithatatlan jobbágyi hívséggel, és a' leg elevenebb háladatossággal tisztelem erre az én Magyar Cancellariusi méltóságra lett fel emeltetésemben. Engedje meg Hercegséged, hogy én egyszersmind azon köteleffégeimnek fontos vóltokról való meggyöződésemről, mellyeket én az Udvari Cancellariusiussággal öfzve kötött foglalatosságookról magamra vállalok, vállást tegyek, t. i. a' Kir. Szék szentséges jussaira

tantorgás nélkül való hűséggel, meg vesztegethetetlen vigyázósággal, és határ nélkül való magam feláldozásával figyelmeznem, a' mi Kedves Hazánk azt az alkotmányát védelmezni, a' mellyben a' mi őseink magok ditsőffégeket és boldogságokat csak nem ezer esztendeig helyhezítették, a' mellyben a' mi maradékaink, a' mi király és Háza eránt való szeretetünknek emlékeztető jelét várják, ennek a' kedves Hazánkunk javát öregbíteni és állandóvá tenni. Ezeknek a' királyi nagy kötelességeknök fáradozatlan gyakorlásában várja a' maga népének kegyelmes atya az én munkás elősegitésemet is. Egyedül arról való álhatatos meg győződés, hogy én minden tehetséget, életemnek minden egyéb gyönyörüségeit erre a' Felséges tizra feláldozom, vállaltatja fel velem ezt az új hivatalt örvendetes bizodalommal lévén annak kívánatos végződése felől. Megesmérem, hogy nehéz, igen nehéz egy olly hivatalnak megfelelni, melyből a' maga Fejedelmének háladatosságával, a' Hazától való tiszteltetéssel, alattavalóinak fiúi meg illetődésekkel meg tetézett Magyar Országi Eő Rendeeknek leg tisztelteseből Vén herczeg Pálffy Károly, familiájának Herczegi rangra lett fel emeltetésével épen most ki lépett. De ha egy illy igen érdemes férfinak tisztségében való követéssel ditselkedhetek, nem kevésbé kell avval is ditselkednem, hogy én Eő Herczegségét minden hivatalbéli fog'alatosságaimban követő példáulul tizzem magamnak. Ez által bizonyosan meg fogom a' mi Felséges Fejedelmünknek jó tettzését, s a' Háza háladatosságát nyene ni; ez által nyilván valóvá tizzem azt a' kel-

ső tiszteletet, azt az érzékeny tudállaft, mely az én szivemben, és minden jelentésvőknek szivekben ezen nagy férjfiú eránt el ölthatatlanúl élm fog. “

„Ti hozzátok fordúluk ezen Udvari Kantzelláriának Erd. Tagjai! Ennek a' szép végnek előmozdítására ki rendelteteit kedves munkás társaim! A' Kegyelmetek királyunk eránt való hiveségét, minden jó eránt való próbált buzgoságot, a' Status szolgálatjában való fáradthatatlan munkásságot már régen atyai kegyelemmel vette a' mí leg kegyelmesebb Fejedelmünk. Hogyha arra serkentém az Urakat, hogy főtételeimben részt vegyenek, hogy az én erőlködéseimet böltsességek és tapasztalásaik által gyámolítsák; valósággal megrem eszérérem szép tulajdonságaiknak és jó indulatjoknak nagy betvét. — Avval hízelkedek magamnak, hogy én az Urak szeretetét és szereteteknek fontos próbáját meg érdemlettem. Kérem méltoztassék Hercegséged, azon kinyilatkoztatásomnak Eö Csász. Kir. Felsőge előtt hatalmas organumja lenni, melly az egész udvari Kantzellariat velem együtt lelkesíti 's az én bé iktatásomért tartozó háladatosságomat el fogadni, és az én határnélkül való tiszteletemet kegyelmessen venni. Ha ez az igen szép, 's reám nézve el felejthetetlen nap még nagyobb ditsóítás nélkül is szüköiködött, nagy szerentsénk közzé számláljuk, hogy a' mi Herczgséged eránt való mélységes tiszteletünket ezen gyullésben is meg bizonyíthatyuk. En a' ki Kegyelmes Herczgséged mint Cs. Kir. Fő Udvarnok Mester által ezen hivatalomba bé iktattam, leg első vagyok, 's ugyan azért tellyes bizodalom-

mal vagyok az eránt, hogy engemet maga emlékeztében továbbra is meg tartani méltóztatik. — Vajha ez az óhajtott meg emlékezés azon általomnak és jó indulatnak záloga lehetne, a' melyért én az egész Udvari Kancelláriával együtt Herczegségednél esedezek.

A' múlt Posta napon a' 4-ik szám alatt költ Magyar Kurirnak 638-ik lapján félbeszakatt Bécsitzikkelynek tovább való folytatása.

B. Hadi szolgálatra ismét fel vétettek a' penzióval ennekélötte elbocsattatott Fő Strázsamesterek Klespe mint Zenggi Kommendans, és Hardegg a' Csász. Kir. testörző Trabant Seregénél.

C. A' következő számfelett való tisztek valóságos szolgálatba léptek, úgymint: Fő Strázsamesterek Kraysern a' Hilóburghausen Rgból a' 24-ik Regementhez; Georgy a' János Nepomok Fő Herczeg Rgtől a' Kollowrátéhoz; Frisch a' Mitrowszky Antal Rgtől a' Vogelsangéhoz; Sommer a' Kerpén Rgtől a' Würzburgi Nagy Herczegéhez; Taxis a' Lotharingiai herczeg Rgtől a' Klénauéhoz; Gieszen a' Stein Rgtől a' Gemmingenéhoz; Hennuy a' Hohenzollern Rgtől a' Ferentz F. Herczeg Vasas seregéhez; Urményi a' Hiller gyalog Magy. Rgtől a' Gyulaiéhoz; Chorich a' St. Georg Rgból a' Creutzer Rhez; és Grammatica az 1. Banális Rgtől a' 2-ikhez.

D. A'tal tétettek: Obriflajtinantok Vécsey a' Hessen-Homburg Husz. Rgtől a' Kienmayeréhez; Borsitzky a' Kienmayerétől a' Hessen-

Homburgéhoz — Fő Strázsamesterek: Bentheim-Steinfurt a' Kerpen Rtól a' Lajos F. Herczegéhez mint első Fő Strázsamester; B. Lusinsky a' Kienmayer Rgtól az Ottéhoz; Eötvöss az Ott Rgtól a' Kienmayeréhez; és Callaghan a' Neugebauerétől a' Devaukéhoz.

E. Penzióba tétettek felsőbb rangal: Dalquen Obrifter az első Garnizon Regimentől Generál Major rangal; Obriflajtnant Urracca a' Reufz Plauen Rgtól Obrifter rangal; Fő Strázsamesterek St. Quentin a' Ferencz F. Herczeg Vassas Rgból; Maretich a' Creuzer Rgtól és d'Authier pensionatus F. Strázsamester mind hárman Obriflajtnanti rangal; Bacsinsky lovas Kapitány a' Lothringen Rgból, és Grünthali Oefner az Eszterházi Regimentjéből való Kapitány mind ketten Fő Strázsamesteri rangal.

F. Penzióba tétettek volt rangjokkal: Herrmann és Richter Generál Majorok; Obersterek: Novák a' Kollowrath; Zieglegg a' Colloredo Wenczel; és Strachwitz a' Risch Regimentjéből — Obriflajtnantok: Ottenburgi Maschak a' Kollowrath; Mallek a' Vogelsang; Martin a' Riesch; Michaélis a' Kaunitz; de la Busziere a' Würzburgi Nagy Herczeg; du Moulin a' Jellachich Ferencz Regimentjeitől; Mathieu a' Zengi Commendans — Fő Strázsamesterek Castiglione a' Kolloredo Wenczel; Holbert a' Froon; Longville a' Lindenau; Cramer és Reichelt a' Zach; Ottenfeld a' Császár vassas; Soel a' Riesch; Galeotti a' Reufz-Plauen; Kobelt a' Vogelsang; Eisenkolb a' Würzburgi N. Herczeg; Gier-

schick a' Lothringen; Ferenczy a' Gradiskai; és Wohlgemuth a' 2-dik Banalis Regementektől.

G. Quiétáltak: Steigentesch Obristlajtinánt a' Vukassovich; és Bánffy lovas Kapitány a' Fő Herczeg Ferencz Vasas R.ölfő Strázsamessteri rangal.

H. Meg-hóltak: Langen General-Major és Theresienstadi várbeli Commendans; Roth Obristlajtinant a' Pontonier batalliontól; Stuart penzionatus Obristlajtinánt; és Sebastiani Fő Strázsamesster az Erbach Rjétől.

Végezetre a' Herczeg Coburg gyalog Regimentjének Obersterét Zienast János Györgyöt, a' Felső. Auszriai Ház hadi szolgálatjában, 37 esztendőket el töltött hiv és hasznos szolgálatjéért, mind két nembeli törvényes maradéki-val együtt örökös tartománybéli Nemességre emelni, 's az arról való Királyi pécsetes levelet ki készíteni méltogatott Felső. Urunk.

Hadi Tudósítások.

Az 1856 Novemberi Koppenhágai levelekből azt olvassuk, hogy az a' közönséges hír, hogy az Orosz Császár Anglia és Svécia Országok ellen hádat indított, és hogy a' Pétersburgi Csász. Udvarnál lévő követ Minister Lord Gower onnan elment volna, meg nem valóságosodott; arról mindazáltal kételkedni sem lehet, hogy ezen Minister újabb kereskedésbéli alliantziát akart az Orosz Birodalommal kötni; de semmi jó választ nem vett Gróf Romanzofftól. Azonközben még

most is sok Angliai kereskedő hajók takarodnak az Orosz kikötőhelyekbe.

Ellenben a' nagyon meg bántatott, és magáért bosszút állani kívánó Dánia Országban erős hadikészületek tétettetnek, Koppenhágában és több Dániai városokban sok rabló hajók készítettnek ki, melyeknek tulajdonosait ki telhetőképén segíti a' Kormányzóság, a' melly végre igen alkalmas fekvése van Dánia Orzágnak. — A' Koppenhágából ki költözött Anglus katonaság a' felette való nagy sietség miatt 1000 darab nagy kaliberű ágyút, sok bombát, golyóbist, töltést, 's több e' felét hagyott hátra. Az Angliai Kormányzóságnek minden nap száz ezer tallérjába került a' Koppenhágá ellen küldött expedíciója. — Az ellenséges hajóserég, onnan lett elmenetelkor 80 Anglus 's Dánus línea hajókból, fregatokból, és több apróbb rangú ágyúzó és 388 szállító hajókból állott.

A' múlt October 27-ik napján egy olly parantsolat tétetett Helsingörben közönségesfé, melly szerént mindenütt, a' hol Anglusok találtnak velek ellenségesképen kell bánni. Még azon a' napon 14 Anglus hajók evezvén a' Sundi szoros tengeren, a' parantsolathoz képest erőssen tüzeltek arra, és 4 Anglus hajó maga vitorláit le bocsátván, magokat fel adták; a' többi a' Svéciai partok felé nagy sebességgel evezvén oda el is érkeztek. — A' következő napon két nagy Angliai kereskedő hajó evezvén ki a' Német tengerből, azokra a' Kronenburgi erősségből keményen tüzeltek a' Dánusok, melyeknek egyike meg szabadult, a' másira pedig, melly kafféval és nádmézzel volt megterhelve, kénytelen volt magát fel adni.

Azonban még most is sok Anglus hadakozó hajók leselkednek a' Dániai vizekben, de mivel a' Zelandiai tengeri partokon mindenütt sok katonaság telepített le, újokban ki szállani nem mérésfélnek, és naponként gyakorta öflokbe kapnak az Anglus és Dánus ágyuzó hajók egymással. A' mit magokkal el vihettek az Anglusok el vitték, a' mit pedig el nem vihettek, azt öfzve rontották. — A' hajó építő megazinumban semmi se maradt épségben, a' mit öfzve törni lehetett. — A' Sz. János nevű ispotálynak 800000 tallér kárt tettek, még a' betegeknek párnáikat és takaró pokrótzaikat is el ragadozták. —

A' Dániai hajó seregektől, a' mint a' Koppenhágai 1-ső Novemberi tudósításokban megjegyzik, mellyek töbnire Német Országban öfzveverbuált legényekből állottak, ezer emberrel több szökött által az Anglusokhoz. Több eleségeken kívül minden Anglus hadakozó hajó 10—20 darab ökröt vitt el Zelandiából, de nem ingyen hanem kész pénzbeli fizetésért. Ezt pedig azért mivelték, hogy Angliába való béérésekig mindenkor friss hússal öthessenek. — A' hátra maradt Anglus hadakozó hajók többire a' Nagy Beltben leselkednek, hogy annál fogva semmi egyesség ne lehessen a' Fioniai és Zelándiai szigetek közt. E' lehet kétség kívül oka annak is, hogy a' Dániai Korona herczeg, kiért készek élni és meghalni, még eddig vissza nem mehetett Koppenhágába. —

Nagy Britannia.

A' Dániai Követ Rist úr October 20-ik nap-

ján még Londonban volt. Az Anglia Országiki-
kötő helyekben 440 Dánus hajók vannak le áres-
tálva, mellyek még eddig kotyavetyére nem vet-
tettek, hanem csak sequestrum alá rekesztettek.
Minden Dánus Kapitánynak napjában 2 sillinget
(Egy Silling 34 krajtzárt tesz), minden Hadnagy-
nak másfél sillinget, minden hajós legénynek, 1 sil-
linget fizet Anglia: — Oct. 17-kén Paraquajának Ri o
de la Plata tartományából 4 millió piafterrel
vezett bé a' Portsmouthi kikötő helybe egy An-
glus fregat — Canning külső dolgokra ügyelő
minister és L. Castlereagh a' Dániai expedi-
ciónak legnagyobb eszközlői közönséges utálatban
vannak a' Nemzet előtt. — A' Sz. Domokos szigete-
béli fekete fő vezér Christophle, Londoni Agen-
sének az igen esméretes Peltiert nevezte ki,
és mivel nálla a' pengő pénz nagy szükében van,
száz ezer font kaffét rendelt esztendőnként való
fizetésére. — Azon szigetből, t. i. St. Domingóból
9000 bál kaffé küldetett Londonba. — Melly nagy
szükség legyen már is Angliában az Európai több
kikötőhelyeknek Brittusok előtt való ki zároltatá-
sok miatt, csak abból is ki tettzik, hogy kéntelen
volt a' Kormányzók a' Kereskedőknek, az ő árú-
portékaikra 4 millió font sterlinget költsön adni.

Robertson igen tudós és hires Anglia Or-
szági Historikus, az Amerika fel találásáról irt tu-
dós és közönséges kedvességű munkájában, a' töb-
bi közt azt jegyzette meg, hogy 1492-ik esztendő-
től fogva, a' midőn tudniillik Kolumbus Kris-
tóf az új világnak leg első szigetét Guanahanit,
melly most St. Salvatornak hivattatik, Octob.
11 és 12-ik napjai közt való éjel fel találta, a' je-

jelenvaló időig, 15 ezer millió piafter, vagy két forintos tallér küldetett onnan Európába arany és ezüst pénzben. Hát minémű következései voltak a' Mexikói és Perui számlálhatatlan kintsnek Európában? A' pénznek képzelt betse le szállott, minden téle eleség nemei meg drágultak, következésképen nem hogy gazdagabb hanem inkább szegényebb lest Európa. A' leg több Fejedelmi kintstárak ki üresítettek, a' templomokban talált arany és ezüst edények öfzve olvasztattak, 's pénzé vették, annak leg nagyobb része száz meg száz utakon és módokon Angliába folyt, a' napkeleti Indiai kintsekkel együtt. Egy Anti-Ministerialis Londoni Zsurnál azt jövendöli, hogy mihelyt a' fabrikabéli munkák Angliában meg szűnnek, és a' munkások keyeret nem kereshetnek, melly a' több Európai kikötőhelyeknek bé zároltatások által meg is történik, lehetetlen leszen N. Britannianak sokáig fenn állani.

Az Independent Whig nevezetű Londoni Antiministerialis újság levelek N. Britannianak jelenvaló állapotjáról így szólnak: „Ma hónap egy harattya, egy frigyese sem leszen Angliának. Annyira meg keseredtek ellenünk a' Dánusok, hogy egy Britus katona sem mutathattya magát előttök vezedelem nélkül. — Az Orosz Császár minden északi Hatalmasságokat arra serkenget, hogy ellenünk vele szövetségre lépjenek, és határt vessenek Anglia despotismusának a' Balticum Tengerben. Az Orosz Birodalom kikötőhelyei jó védelmező állapotba helyhezettek, és olly imézetek tétetődtek, hogy a' Balticum Tenger szabadsága mindenkor fenn maradjon. — Hollandia, Dá-

nia, és Pruffzia az Angliával való kereskedést és egyefféjét szoroffan meg tilalmazták. Nagyon panaszkodik a' Svéciai Kiráy ellenünk, hogy mikor segedelmünkre leg nagyobb szüksége lett volna, akkor nem segítettük, hanem azon hadi és hajóseregeket, a' mellyekkel őtet biztattuk vala, Koppenhága ellen küldöttük. — Ezen igazfágtalan expeditiónk által mit nyertünk? néhány régi romladozó hajókat, a' mellyekre sem szükségünk nem volt, sem hasznokat nem vehetjük. —

Frantzia Birodalom.

A' Londoni Ministerium Apologiajára közönségesse tétetett Jegyzeseknek folytatása:

A' sem igaz, hogy a' Holsatzia mellett állott Frantzia seregek meg erőfítettek volna, és hogy azért állitatattak volna oda ki, hogy Holsatiát megtámadják. De ha azt akarták volna, ki állott volna ellenek? Nem 'mivelték, mivel mivelni nem akarták. — Azért hírefztették ezt az Anglusok, hogy Dániát a' maga hadi erejének azon tartományba való küldésére gerjesszék, 's annál fogva a' Koppenhágai katona őrizetet meg gyengítsék. A' Holsatia mellett feküött Franczia Armadia arra volt el szánva vagy ki rendelve, hogy azon expeditiónak ellene állhasson, melly oda ki szállani igyekezett, de kevésbe veszedelmesnek tartották az Anglusok a' velek szövetséges és őljalom nélkül maradt Hatalmasságot meg támadni, mint sem a' Frantziákat, egy minden őrizet nélkül való várost ostromlani, néhány tsendes békeféghen élt

lakosoknak hajlékaikat meg égetni, sok ártatlan asszonyokat, gyermekeket és véneket életektől meg fosztani, 's az által a' következő maradékok előtt is utálatofsokká tenni magokat. — Melly nevetséges dolog, a' midőn avval igyekeznek az Angliai Kormányfők magát menteni, hogy kénytelen volt Dánia ellen fegyvert fogni, mintha nem ő lett volna a' meg támadó rész, mintha más egyebet mivelne, és nem akarna szüntelen való háborút folytatni. — És ki ellen fogott fegyvert Anglia? Ellensége ellen é? Epen nem. Mindenkor kész a' részre nem hajló, a' gyengébb, és vele szövetséges Hatalmasságokat meg támadni.“

(A' többi következik.)

A' Pétersburgi Csász. udvarnak Párisban rendelt követje Gróf Tolstoy oda már meg érkezett, és e. h. 4-kén a' Frantzia Császárhoz Fontainebleauban ment. — Pétersburgba Caulincourt (olyasod Colinkor) osztályos Generális és Csász. Fő Lovász Mester küldetett rendkívül való Fr. követnek. Az Orosz követ Novemb. 6-dikán ment audientziára a' Franczia Császár eleibe a' szokott tzeremoniával, és mint rendkívül való követ maga meg hatalmazó levelét bé nyújtotta. A' Pétersburgba ment követ General Caulincourt mellé 2 követségbeli Titoknokok adattak, u. m. Rayneval, és Prevost.

Északi Amérika.

A' szövetséges Statusoknak Anglia ellen való Végzéseknek további folytatása.

„Tehát közönséges meg egyezésből azt végezzük, hogy mi a' nemzeti törvényeknek és a' neutralitás jussainak ezen alacsony lelküséggel öfzve köttetett meg sértődését, a' mi Chesapeake nevű fregatunk ellen végbe vitt gonofzságot, mint az Anglia részéről való ellenségeskedésnek kezdetét úgy szemlélyük, úgy tartjuk, és azon példa nélkül való erőszakos intézeteket, és a' pallérozott nemzeteknél még esméretlen principiumokat, a' mellyeket Anglia a' mi polgártársainknak vérekkkel meg petsételni csak játéknak tart, utállyuk, és megboffizullyuk. Végezetre egyenlő akarattal azt végzük, hogy mi a' mi terméseinkel 's manufacturainkkal meg elégedvén, az Anglia productumoknak és kézmiveknek hozzánk leendő béhozattatásokat többé meg nem engedjük, hogy mi javainkat és vérünket önként feláldozzuk, és arra fogjuk a' mi Kormányzszékünket birni, hogy minket az illy tetemes meg sértődésekért való elégtétel kívánásban gyámolítson és segítsen. Egyenlő akarattal azt végezzük, hogy jelenvaló végzésünknek máffá a' Szabad Státusok Elölöljének küldetteffen meg, és tétetteffék az újság levelek által közönségeffé.“

A' 8-ik Septembéri Neu-Yorki tudósítások azt tartják, hogy az Amerikai Szabad Státusok közönséges gyüllöft szándékoztak azon hólnap 26-dikén Washingtonban tartani, mellyben mindeneknek értelmek szerént, leg elsőben is a' N. Britannia ellen való háború fog meg határozatni. Közönségesen minden buzgó hazafiak úgy annyira fel tüzesedtek, hogy a' Congressusnak az a' tagja, a' ki az Anglusokkal tovább is fenn tartatandó

békefégről csak egy szót szólna is, veszedelemben ejtené életét. Allig lehet azt a' forró buzgóságot képzelni, a' mellyel az Amerikai kikötőhelyekben a' hadakozó hajók kézzittetnek; Kiváltképen a' sebesen evezőknek tsinálásában foglalatostkodnak, hogy minden tenyerekre ki küldettévén a' Brittusok kereskedéseket öfzve ronthassák. Leg elsöben is észak felé új Skotziát, déli felé pedig az Anglus szigeteket szándékoznak meg támadni. — Valamint az Európai, úgy az Indiai tengerekre is sok rabló hajókat küldenek ki. — Egy Antigoából Neu Yorkba ment hajós Kapitány Serrieroda öly hirt vitt, hogy Anglus Admirál Duckworth, a' ki Augustus 8 kán Angliából küldetvén azon szigetre ki szállott, leg első foglalatosságát is arra fordította, hogy az Anglus kapzsi hajókat az Amerikai hajókkal való barátságos bánásra bírassa, a' mellyekkel a' tengereken öfzve találkoznak. Azt gondollyák, hogy az által az Amerikai Statusoknak felgerjedt haragjokat le fogják tsendesíteni.

* * *

Az az emlekeztető öfzlop, mellyet most uralkodó Fejedelmünk néhai II. József Császár hainak örökös tiszteletére készítettett, ma délután 12 és 1 órak közt fog nagy pompával az ide való Publicumnak leg elsöben meg mutattatni. — Minthogy már akkor a' mai Kurirnak a' nyomtató sajtó alatt kell lenni, azon pompának körülállásos leírását, a' jövő posta napra halasztani kéntelenek vagyunk.

D. D. S.